

L
A

M
U
L
T
I
A
Ț

2012

BUCURIA COPILOR

Nr.2-decembrie 2011

Scoala cu clasele

1-VIII nr.152

MERRY CHRISTMAS !

**Să ne amintim câteva activități din anul școlar
2010-2011**

Vizita Ambasadorului
Republicii Orientale a
Uruguayului în
țara noastră, Excelența Sa,
Dl. Pedro Mo Amaro

Aerodromul Strejnic

Excursie în cadrul
parteneriatului cu
Asociația Meșterul Olar

Serbarea de sfârșit de an

Ziua Pământului
sărbătorită împreună
cu partenerii noștri

Săptămâna lecturii

1 Iunie sărbătorită la
MAI, cu ocazia
Zilei Portilor Deschise pentru copii,

La circ

Safe Quake în Cișmigiu...

Noi, la cabinetul fonic...

Realizând unele proiecte...

Europa-casa noastră...

“Învățați să citiți etichetele”

La City Mall, Cotroceni

La Festivalul de Muzică al Alianței Civilizațiilor, la Palatul Copiilor

Articol realizat de doamna profesor pentru învățământ primar
Ionescu Florența

O ZI PE AERODROMUL STREJNIC - PLOIESTI

Tatăl meu este instructor de zbor la Școala Superioară de Aviație Civilă. De când eram mic am mers de câte ori am avut ocazia cu tata și am zburat alături de el.

Într-una din zilele acestei veri tata ne-a invitat pe mine, împreună cu colegii mei de școală să vizităm aerodromul de la Strejnic, în speranța că într-o zi cât mai mulți dintre noi vom alege ca profesie zborul.

Acolo am fost primiți de către piloții instructori, care ne-au arătat mai multe elicoptere, avioane și ne-au explicat ce înseamnă un aerodrom de școală. A fost o zi minunată pe care am petrecut-o alături de învățatoarea noastră, doamna Florența Ionescu și de colegii mei, am făcut multe poze iar piloții instructori ne-au făcut demonstrații de zbor explicându-ne ce este necesar să știi ca să poți deveni pilot.

Sper, că atunci când voi fi mare, să am curajul și pasiunea necesară pentru a deveni pilot, ca și tatăl meu.

Pintea-Dobrin Stefan Alexandru
Elev Clasa a -III- a A, Școala 152 URUGUAY

ÎN EXCURSIE

Noi am fost cu doamna învățătoare Florența Ionescu în excursia de la Coșești. Am mers în poieniță , am vizitat căluții, ne-am plimbat cu masinile de curse și ne-am jucat cu cerul. Am jucat pititoarea. Mi-a plăcut ! Cu toții ne-am dat pe tiroliana.. Ne-a plăcut foarte mult..! Aștept cu multa nerăbdare următoarea excursie.

Ciuca Roberta
Elevă clasa a -III- a A, Școala 152 Uruguay

Prima mea excursie

Anul acesta a fost pentru prima dată când am plecat într-o excursie de două zile fără părinți sau bunici.

Tot ce am făcut alături de doamna învățătoare și de colegii de clasă , a fost cu totul altfel decât la școală.

De cum a plecat autocarul am început să ne distrăm : am cântat, am povestit , am râs și am glumit.

Am avut un program foarte bine stabilit, am vizitat multe obiective, dar mi-au rămas în amintire: Castelul Peleş, Castelul Pelișor, Cetatea Făgăraș, Herghelia de la Sâmbăta de Jos , Biserica Neagră , Mănăstirea Brâncoveanu .

După ce ne-am cazat la hotel, doamna învățătoare ne-a făcut o surpriză foarte plăcută: ne-a organizat o seară de discotecă. Am dansat alături de colegii mei, și de doamna învățătoare. A fost o seară de basm .

A fost o experiență foarte plăcută pe care vreau să o repet..

Cu siguranță nu o voi uita curând !

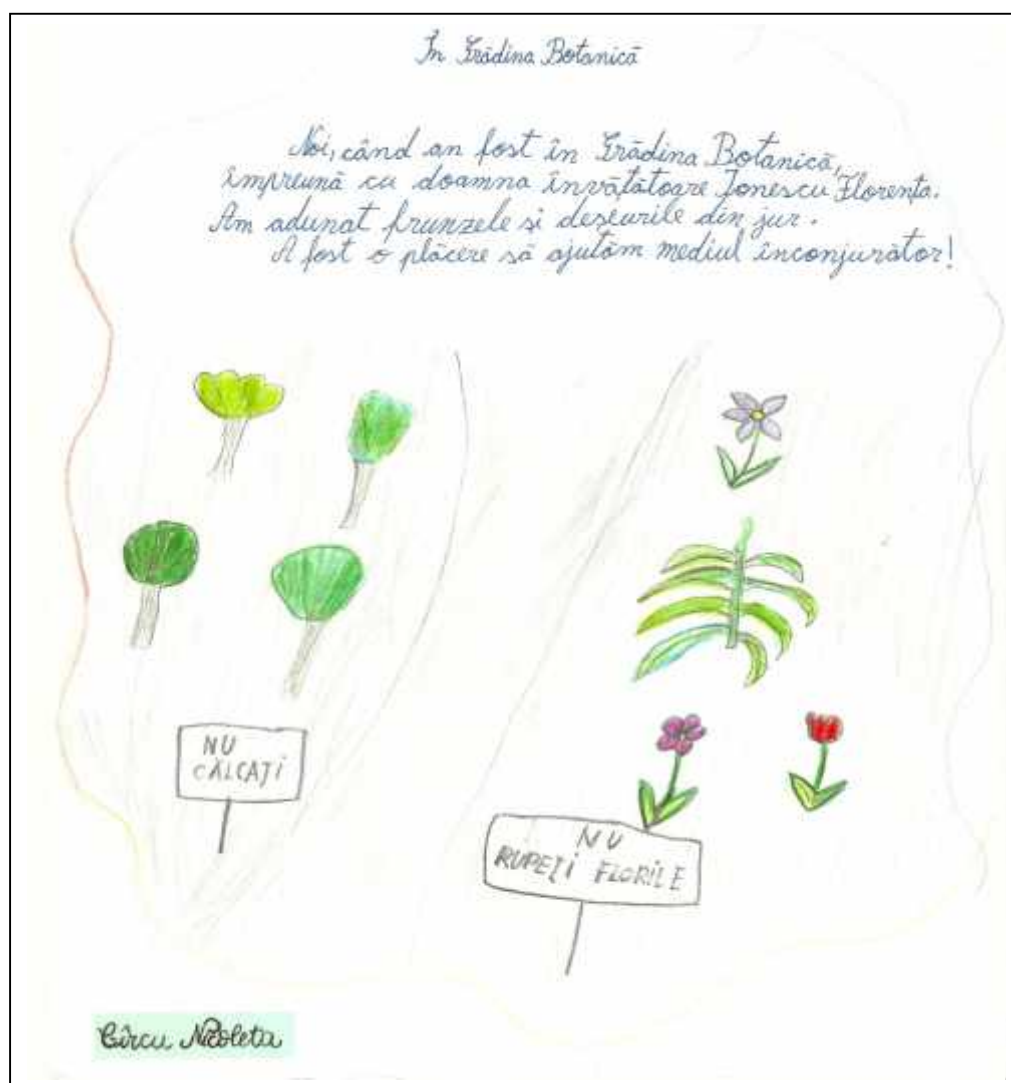
Stoica Sabin Cristian
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

ÎN GRĂDINA BOTANICĂ

Ce vreau să vă povestesc acum nu este o simplă laudă.

Noi cei din clasa a-III-a A alături de doamna profesor pentru învățământ primar Florența Ionescu îndeplinim cu succes și anumite acțiuni de voluntariat. Una dintre ele este și activitatea de ecologizare desfășurată în Grădina Botanică. Am adunat frunzele și deșeurile din jur. Ne-am îndemnat unul pe altul și munca ni s-a părut ușoară...

A fost o plăcere să ajutăm mediul înconjurător!

Cîrcu Nicoleta
Elevă clasa a -III- a A, Școala 152 Uruguay

Poveste spusă pentru toți copiii, dar mai ales pentru cei din clasa I , care învață acum să citească!

DOVLEACUL MAGICIANULUI

A FOST ODATĂ, CA ȘI ALTĂDATĂ, UN DOVLEAC...

ERA UN DOVLEAC ASEMĂNĂTOR CU TOȚI DOVLECII, CU O MICĂ DIFERENȚĂ: ERA MAI MARE. ÎN PLUS, EL APARTINEA MAGICIANULUI VLAD.

DOVLEACUL TRĂIA ÎN PREAJMA UNEI BĂLȚI ȘI, FIIND FOARTE MARE, ERA MEREU ÎNSETAT ȘI ÎNFOMETAT. AȘA CĂ, ÎNTR-O CĂLDUROASĂ ZI DE TOAMNĂ, ÎNSETAT DE ATÂTA CĂLDURĂ ȘI SOARE, ȘI-A PUS MINTEA ȘI A BĂUT TOATĂ APA DIN BALTĂ. BINEÎNȚELES CĂ IMEDIAT S-A UMFLAT ȘI A ÎNCEPUT SĂ CREASCĂ REPEDE ȘI PESTE MĂSURĂ. DEJA ERA FOARTE MARE, ÎNCÂT PUTEA VEDEA DEPARTE, ÎN ZARE, ȘI ASTA ERA CEVA NOU ȘI INTERESANT PENTRU EL. DAR ȘI FOAMEA LUI ERA PE MĂSURĂ. VĂZÂND NIȘTE PEPENI ÎN APROPIERE, S-A HOTĂRÂT SĂ-I MĂNÂNCE.

CEEA CE NU ȘTIA DOVLEACUL URIAȘ, ERA FAPTUL CĂ PEPENII APARTINEAU TOT MAGICIANULUI VLAD, IAR ACESTA ÎI IUBEA TARE MULT PENTRU CĂ ERAU FRUCTELE LUI FAVORITE.

NU A TREBUIT DECÂT SĂ PRINDĂ ÎN DINȚII SĂI URIAȘI PRIMUL PEPENE, CĂ IMEDIAT STRIGĂTUL DE GROAZĂ AL ACESTUIA A FOST AUZIT DE CĂTRE MAGICIAN. ATUNCI, MAGICIANUL A APĂRUT PE LOC, AVÂND ÎN MÂNA DREAPTĂ TEMUTA SA BAGHETĂ.

MAGICIANUL A SCUTURAT O DATĂ BAGHETA ȘI, CLING! DOVLEACUL S-A TRANSFORMAT ÎN STANA DE PIATRĂ. IAR CA PEDEAPSA SĂ FIE ȘI MAI MARE, A MAI SCUTURAT O DATĂ DIN BAGHETA ȘI, CLING-CLING! CE CREDEȚI? A TRIMIS SUFLETUL DOVLEACULUI DREPT ÎNTR-UN CEAS DE PERETE!

DE ATUNCI, DOVLEACUL PĂZEȘTE SCURGAREA TIMPULUI, NEMÂNCAT ȘI NEBĂUT, ȘI TOT CEEA CE MAI POATE FACE ESTE: TIC-TAC, TIC-TAC...

Vlad Moraru, clasa I, poveste spusă cu ocazia sărbătoririi Halloweenului, la care au fost invitați și prietenii de la clasa a III-a .

Noiembrie 2011

În țara noastră dragă, “Peste tot suntem acasă”

Era primăvară, luna aprilie, anul 2010 .

Din păcate nu am avut cum să vă povestesc atunci, pentru că nu exista această revistă.

Școala noastră a organizat o activitate, în cadrul parteneriatului pe care-l are cu o școală din satul Covasna, de lângă Iași. Atunci au sosit la București mai mulți copii, împreună cu un grup de profesori. Îmbrăcați la costum și papion, în haine de sărbătoare, noi, copiii clasei I , eram gata de primit oaspeții. Când au sosit la școala noastră, i-am întâmpinat cu nerăbdare și mult drag. Eram un grup format din elevi, părinți, profesori și doamna Director Monica Georgescu. Eu urma să iau acasă la mine o fetiță, iar prietenul meu Vicențiu, un băiat. În jur de ora 16,30 au sosit. Între timp, noi, ajutați de părinți, am așezat masa, așa cum îi stă bine unei gazde primitoare.

Pe fetița care a mers la mine o cheamă Denisa, iar băiatul care a dormit la Vicențiu se numeste Robert.

Acasă mămicile noastre au făcut tot ce era mai bun: mâncare bună și prăjiturile.

Împreună cu doamna învățătoare Florența Ionescu am mers să vizităm Muzeul Cotroceni, Casa Poporului, Grădina Botanică. Aici am arătat că deși suntem mici și noi vrem să participăm la protejarea naturii, prin activități de strângere a frunzelor uscate. Prietenii noștri ni s-au alăturat imediat, obișnuiți fiind să facă astfel de activități.

După atâta muncă, ce putea fi mai interesant pentru ei, decât o plimbare cu metroul și o masă la Mc. Donald's. Tot atunci am serbat ziua de naștere a colegului nostru de clasă, Mihăița Anghel. Denisa împreună cu mama mea, a participat la o partidă de shopping (ca fetele), vizitând cu această ocazie și AFI Palace Cotroceni –Mall. Denisa a fost uimită de tot ceea ce a văzut.

Seara, am jucat fotbal la prietenul meu Vicențiu, la curte, unde a fost minunat!

Dar cum orice lucru frumos se termină repede, a venit și vremea plecării spre casă a prietenilor noștri. Cu părere de rău și un pic mai triști, ne-am luat rămas bun. Unii chiar au dat „apă la șoricei” (Denisa și mama mea). Am făcut promisiuni să ținem legătura și după plecarea lor. Noi mai vorbim la telefon cu Denisa și părinții ei. Urmează să mergem noi anul viitor acolo. Abia aștept!!!!

Berbec Ionuț Gabriel
Elev clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

Iași, 20 aprilie 2010

Dragele mele partenere,colege și prietene

Nu există cuvinte în limba română pentru a-mi exprima mulțumirile pentru tot ce ați făcut pentru noi în această scurtă întâlnire. Am plecat spre voi cu mari emoții și chiar frică.Nu știam că vom fi tratați cu atâta respect și afecțiune. Veneam din altă lume, un alt mediu, dar asta nu a influențat cu nimic.Sunt convinsă că puii noștri de moldoveni au gafat, au avut stângăcii, dar nu s-a simțit lucrul acesta, datorită vouă!

Am învățat o lecție de omenie, respect, armonie, colegialitate și prietenie. Pot să vă spun că nu am mai întâlnit până acum oameni de calitate voastră.

Ce părinți și copii minunați aveți!.

Mi-a fost și mie greu să mă manifest și să mă exprim în fața tuturor, mai ales când știi că toți cei din jur sunt cu ochii pe tine.Nu mi-am închipuit că nu se vor da plecați acasă copiii mei. Prin acest parteneriat demonstrăm cu adevărat că „ peste tot suntem acasă”

Îmi cer scuze în numele tuturor pentru greșelile strecurate.

Nu uităm distincția și zâmbetul d-nei directoare și cu ce drag ne-a primit!.

Nu uităm drăgălășenia Dinei și cum nu știa ce să ne mai ofere pentru a ne simți cât mai bine!

Și nu în ultimul rând, nu uităm energia Florenței și capacitatea ei de organizare și acțiune!

Nu se pot uita cele două familii de părinți: Berbece și Lățea și bineînțeles și celelalte!

Ne-ați răsfățat! Tare ne-a fost bine, deja ne este dor de voi!

Mulțumim lui Dumnezeu că v-a scos înainte și v-am întâlnit, mulțumim lui Dumnezeu că existați!

Mulțumim pentru tot!

Vă așteptăm la noi cu mare drag!

**Vă pup cu tot dragul și respectul,
Maricica Ilie , Scoala cu Clasele I-VIII din Covasna, Jud. Iasi**

PRIETEN SINCER, PRIETEN PE VIAȚĂ !

CÂINELE MEU

Acum șapte ani, mătușa mea mi-a făcut cadou...un câțel. Era negru, mic, din rasa ciobănesc german. L-am botezat” Blaky”. Toată familia îl hrănea și se juca cu el.

În prima noapte, ne-am gândit să-l lăsăm să doarmă pe hol, unde i-am încropit un culcuș. Zis și făcut. Ne-am dus la culcare.

A doua zi, m-am trezit dis de dimineață, curios să-l văd pe Blaky.

Ce credeți că făcuse? Ne furase papucii, îi cărase în baie și se chinuia să-i roadă. Nu vă mai spun ca își făcuse și nevoile peste tot!

Vaii, ce mă fac? Dacă părinții mei vor vedea isprava lui Blaky, îl vor înapoia mătușii și eu...ce mă fac fără el?

Am făcut repede curat, am aranjat lucrurile și papucii la locul lor și... m-am băgat în pat.

Primul s-a trezit tata, care s-a dus imediat în hol să vadă ce face Blaky. Văzând totul așa cum lăsase seara, s-a minunat cât de... cuminte a fost Blaky!

Au trecut anii și acum Blaky e un câine mare, frumos, inteligent!

Îl puteți admira și voi în pozele alăturate.

Anghel Mihai
Elev clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

Câinii mei

Aceste patru vietăți rătăceau pe străzi flămânzi și însetați, bătuiți și huiduiți, căutând din poartă în poartă un cămin primitiv. Trăiau cu speranța că într-o zi cineva le va întinde o mână de ajutor. Și așa a și fost. Trei dintre ei și-au găsit locul în curtea noastră încă de când erau pui, iar celălalt, ajuns bătrân și neputincios, a ales poarta noastră pentru a se odihni. Văzându-l, i-am oferit o bucată de pâine, iar el a refuzat să mai plece. Nu l-am luat din prima zi în curte, pentru că nu știam nimic despre el, nu știam dacă ne va mușca, nu știam dacă ne va asculta. Dar într-o zi, o persoană fără inimă, l-a rănit grav cu o sapă. Bolnav și plătând, se chinuia să trăiască, așa că, fără a mai sta pe gânduri, i-am întins o mână de ajutor. Acum toți patru trăiesc în bună înțelegere în curtea mea.

Pîrîtu Daniela Ana-Ioana,
Elevă clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

El este Sake.

El este Rexi.

El este Măgarul.

El este Lupul.

RASE DE CÂINI

Zilele trecute am mers cu tatăl meu la un hipermarket să facem cumpărături. În vitrina magazinului de animale am văzut un câine foarte frumos. Din curiozitate am întrebat pe cel care răspundea de magazin ce rasă este. Mi-a răspuns că este rasa collie. Am încercat să aflu cât mai multe informații despre această rasă. Din ce mi-a povestit vânzătorul și din articole de specialitate vă relatez și vouă.

ORIGINE:

SCOȚIA ȘI ȚARA GALILOR

INALȚIME:

55-65 cm

GREUTATE:

22-32 kg

SPERANȚA DE VIAȚĂ:

14-16 ani

RASA: COLLIE

Istoric rasă: Numele rasei are origini încă disputate. Se presupune că la originea denumirii a stat fie numele unei rase de oi specifice zonei montane din Scoția (colley, ovine cu fața neagră), fie cuvântul "coilean" cu semnificația "câine" în gaelică, fie cuvântul "coal" (cărbune - pentru că primele exemplare din vechime etalau o blană preponderent neagră, sau negru în combinație cu alb, coloritul de bază al rasei Border Collie de astăzi).

Descriere fizică:

Este un câine de talie medie spre mare, cu corpul alungit, viguros, dar totuși suplu. Capul are o linie elegantă, cu o notă alungită, botul lung și el terminându-se cu o trufă de culoare neagră. Ochii sunt puternic migdalați, dispuși oblic ("privire asiatică"). Irisul este albastru sau în nuanțe de căprui, întâlnindu-se frecvent fenomenul heterocromiei (ochi de culori diferite). Urechile sunt destul de mari, cu vârful ascuțit, prinse în plan superior, erecte sau semi-erect (cu vârful răsfrânt în față), orientate spre în față. Coadă, de mărime medie, este purtată atârnată în repaus și ușor îndoită, sub linia spatelui, în momentele de acțiune.

Personalitate:

Collie include câini foarte inteligenți, receptivi, energici, atenți la detalii și implicați serios în activitățile ce le sunt încredințate. Sunt sociabili și se manifestă foarte iubitori în relația cu oamenii, uneori de o extremă sensibilitate. Este răbdător și delicat în interacțiunile cu copiii, vigilent în aria proprietății și precaut cu străinii. Acceptă destul de ușor alți câini și alte animale în jurul său.

Condiții de viață:

Sunt foarte bine adaptați traiului în exterior, chiar în condițiile unei clime mai reci. Nevoia constantă de mișcare și plăcerea pentru libertate neîngrădită îl plasează mai degrabă într-o curte bine îngădită decât în interiorul căminului

Dresaj:

Foarte maleabili și cu excelentă intuiție în dresaj. Posedă o bună disciplină și pot face față dresajului de înaltă performanță, mai ales după ce le-a fost temperat entuziasmul nativ, etalat din plin în perioada junioratului. Foarte rezistenți la efort, agili și atletici, fac față cu rezultate foarte bune probelor din concursurile de obstacole și agilitate.

Utilitate:

Preferat foarte mult în rol de câine de familie, pentru aerul său elegant, distins, tonusul fizic foarte bun, sociabilitatea de care dă dovadă și temperamentul în notă optimistă. Este un partener de joacă foarte plăcut și sigur pentru copii, este eficient în rol de câine de pază.

Mie îmi place foarte mult rasa aceasta pentru că are o întreagă istorie minunată și o minte extraordinară!

**INFORMAȚII PRELUATE DIN
LITERATURA DE SPECIALITATE**
Berbecu Ionuț Gabriel și Bulgăraș
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Prietenul meu Picaso

Am fost în vizită cu părinții mei la o matusă.

Încă de la poartă primii care ne-au întâmpinat a fost cațelușă Bleki însoțită de cei trei cațeluși veseli și jucauși.

De Picaso m-am îndrăgostit de la prima vedere: m-a tras de pantalonași, când voiam să plec stătea în fața mea până m-a făcut să-l iau în brațe.

Seara când să plec m-a cuprins o tristețe și parcă nu puteam să mă mai despart de el și privind-ul în ochi parcă și el avea același sentiment.

M-am rugat mult de părinții mei. până când într-un final i-am convins să îl luăm la noi acasă.

De atunci eu și Picaso suntem nedespărțiți, devenind membru al familiei mele.

Răzvan Clocotilă

Elev clasa a -III- a A, Școala 152

Uruguay

PICASO ESTE UN METIȘ CANIȘ ȘI ESTE PRIETENUL MEU.
S-A NASCUT PE 17. 09. 2008 ȘI ESTE CEL MAI JUCAUȘ CĂȚEL.
CE MAI, ESTE UN CÂINE FANTASTIC!

„POZNAȘUL” MEU

Câinele meu este un ciobanesc german de 10 ani. Face parte dintr-o rasă de câini foarte inteligenți, folosiți de obicei drept “câini polițiști”. Este ușor de dresat, iubitor și credincios.

Câinele meu a apărut în viața familiei mele înaintea mea. Am crescut împreună. El a știut să mă înveselească atunci când eram supărată.

Cel mai frumos ne jucam iarna prin zapadă. Când eram mai mică, tata îl puneă să tragă la sanie. Vă dați seama ce râsete erau când mă trântea în zăpadă și se arunca și el!

Mai e și iubitor de muzică. De câte ori exersiez la pian “cântă” și el. Nu știu cât de fericiți sunt vecinii, dar eu sunt!

Când s-a îmbolnăvit anul trecut, m-am rugat în fiecare seară lui Dumnezeu pentru sănătatea lui și s-a făcut bine.

Îl iubesc foarte mult!
E cel mai bun prieten al meu!

Catinca Zamfirescu
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Câinele meu

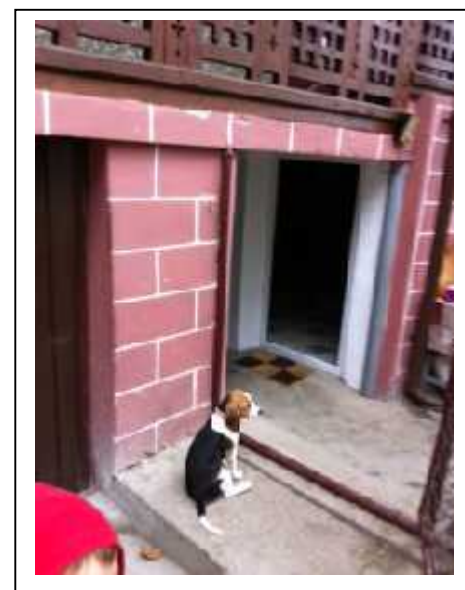
Câinele meu este din rasa Beagle și se numește Max. Acum are trei luni și trăiește în casa bunicilor din Călimănești.

Prima zi cu Max a fost și cea mai frumoasă. Ne-am jucat împreună ore în șir. Când noi, copiii, ne urcam pe canapea, el zgâria cu unghiulele canapeaua, ne lătra ușor și mișca din codiță.

A doua zi am făcut o plimbare în curtea dintre blocuri. Toți copiii veneau la noi și se jucau cu Max. Ne-a ajutat astfel să ne facem mulți prieteni.

Aștept cu nerăbdare să merg la Călimănești. Oare Max ne va mai recunoaște?

Drăguț Clara,
Elevă clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

ALTE RASE DE CÂINI

Ciobănesc German

Este o rasă de câini loială și credincioasă, sunt câini de companie, excelenți pentru copii, fiind protectori foarte buni. Ciobănescul German-ofere celor care îl admiră un exemplu de forță, inteligență și agilitate. Principala caracteristică a rasei este utilitatea și inteligența.

Malynua-Ciobănesc Belgian

Este de talie mijlocie-mare, este un câine armonios, inteligent, elegant. Este un bun păzitor al turmelor, al casei și al stăpanului.

Basset Griffon Venden

Este originar din Franța. Îi place viața de familie, adoră să fie câine de companie. Are nevoie de multă mișcare, este iubitor, sensibil, vioi, sociabil și cu personalitate. Este o rasă încântătoare!

DE REȚINUT !

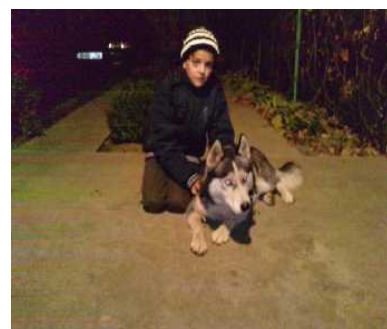
- Un copil care era agresiv, cu tulburări de comportament a fost vindecat cu ajutorul unui câine.
- Copiii care cresc alături de un animal, devin mai sensibili, își dau seama mai ușor de sentimentele celorlalți și ceea ce nu trebuie uitat, se îmbolnăvesc mai rar!
- O companie olandeză a creat o bere specială pentru câini

Informații preluate din literatura de specialitate de
Iordan Sergiu,

Elev clasa a -III- a A, Școala 152 Uruguay

Vicențiu Lața
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Pimpa este un câine mare, cu urechi enorme, cu pete negre pe blăniță, care vroia să-și educe puii pentru viața care va urma. Iei patru cățeluși ai săi, pe numele lor: Hoby, Noby, Moby și Leri erau tare neastâmpărați. Aveau chef numai să se joace. Așa că Pimpa și soția sa Mona au hotărât să-i ducă la Zoo, ca să îi învețe lucruri noi și despre alte animale.

Pimpa

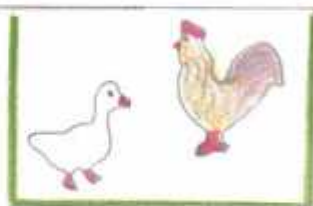
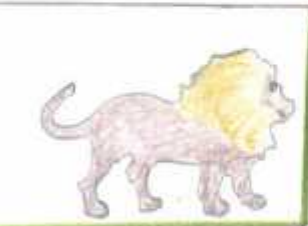
Mona

Hoby

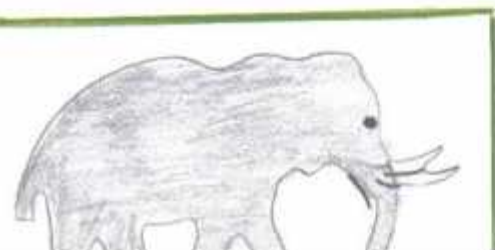
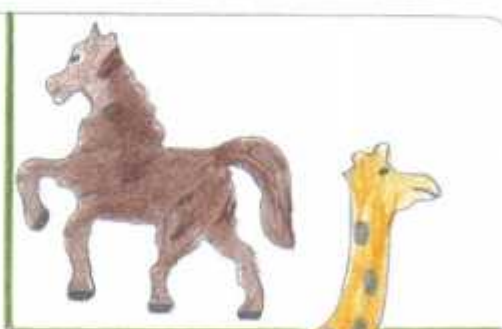
Noby

Leri

Moby

ZOO

IOANA și RAFA

de Silvia Filip

Stă pe labe gânditor,
Mai privește câte-un nor...
Vine Petru și-i aruncă
Un os mic apoi o nucă.

- Doar atâta merit eu?
C-am lătrat și mi-a fost greu
Și vroiam un os mai mare
Să-l pot duce în spinare,

Să-mi ajungă pentr-un an...
Iar cu nuca ce să fac?
Să joc baschet c-un piseu
Și să fac tumba apoi...

Ioana Murica
Elevă clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

Cățelușă Pufi

În această vară fiind în concendiu împreună cu părinții pe Transfăgărășan, ne-am cazat la cabana Cumpăna, acolo erau și căsuțe, într-una dintre ele era cazat un băiețel, de aceeași vârstă cu mine, pe care îl cheamă Alex și este din localitatea Curtea de Argeș .

Ne-am împrietenit foarte repede .El are o cățelușă pe nume Pufi..Îmi place foarte mult de ea pentru că este foarte jucaușă, cuminte și ascultătoare. Jucăria ei preferată este o mingiuță roșie. Tot timpul o alerge și sărea după ea. Când obosea venea la mine în brațe sau se așeza în coșulețul ei.

Împreună cu Alex și Pufi am făcut drumeții prin împrejurimi, am fost la adunat de lemne pentru focul de tabără, ba chiar am fost și la pescuit pe baraj.

Eu încă mai țin legătura cu Alex și tot timpul întreb de Pufi.

A fost o vacanță foarte plăcută unde mi-am făcut prieteni noi.

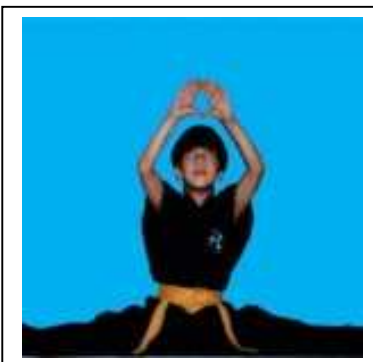

Stoica Sabin Cristian
Elev clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay

Pagina de sport

ARTE MARȚIALE - Partea I Stilul Kobudo

KOBUDO este un sistem integrat de tehnici de luptă, în care sunt folosite atât tehnici de luptă cu arme, cât și tehnici de luptă cu mâinile libere. În limba japoneză, prin “ko” se înțelege vechi, iar prin “budo”, arte marțiale (deci kobudo înseamnă arte marțiale vechi sau tradiționale). Este sistemul care îmbină armonios tehnicile de luptă cu arme și fără arme, un practicant de kobudo, făcând în acest fel față eficient oricărei situații conflictuale, indiferent de adversarul întâlnit. Fie că agresorul este înarmat sau posedă o forță fizică superioară, practicantul de kobudo va ieși învingător prin tehnica superioară și utilizarea unor contra-tehnici adecvate. Este, în concluzie, arta marțială care îmbină tehnicile vechi cu cele moderne.

Cine practică KOBUDO?

Kobudo este un sistem care se adresează tuturor categoriilor de vârstă și sex. Atât copiii, femeile, bătrânii, dar mai ales tinerii sunt potriviți practicării **kobudo**-ului. Țintele de performanță vor fi diferite, dar rezultate extraordinare nu vor întârzia să apară.

Ce aduce în plus KOBUDO?

1. AUTOAPĂRARE

Vreți să puteți face față unui atac neașteptat și nedorit?

Kobudo vă oferă cel mai eficient sistem de autoapărare în care veți învăța să vă apărați

2. KATA ARTISTIC (FORME PE MUZICĂ)

Este o formă de îmbinare perfectă între elementele unui *kata* (luptă cu adversar imaginat) și un fond muzical ales. Aveți ureche muzicală? Puteți opta pentru această latură a **kobudo**-ului. Este un exercițiu plăcut, artistic și modern care vă va pune imaginația la încercare.

Nu ezitați să descoperiți fascinantă lume KOBUDO!

3. COMPETIȚII

Vreți să verificați în practică eficiența tehnicilor de luptă învățate?

Kobudo vă oferă posibilitatea de a participa la diferite tipuri de competiții, mai variate decât în orice alt stil de arte marțiale:

A. LUPTĂ – sistem semi-contact sau **Light contact** (fete și copii);s

- sistem **Hard Contact** – cu luptă la sol (seniori);
- sistem **Fight Contact** – fără luptă la sol (seniori);
- cu arme (**nunchaku**, **han bo**).

B. KATA – artistic (forme pe muzică);

W.K.F. este o organizație de *arte marțiale* non-politică, ce combină disciplinele și stilurile, și acceptă dojo-uri mari sau mici.

Scopul său principal este de a uni *artele marțiale* sub o singură ”umbrelă”, pentru a ridica standardul, calitatea și nivelul **budo-ului**.

De ce a fost fondată W.K.F.?

De mai mult timp, rivalitatea dintre diferitele Federații sau stiluri de *arte marțiale* a dus la fragmentarea acestora. Luând în considerare multiplele incompatibilități dintre filozofii și discipline, **W.K.F.** a fost creată în spiritul inovației și al respectului pentru tradiție.

Cui se adresează W.K.F.?

W.K.F. este o asociație pentru toate școlile de *arte marțiale* al căror rol este de a studia și promova **Calea Marțială**. Se adresează tuturor practicanților disciplinelor de *arte marțiale* (bărbați, femei, copii). Prin dezvoltarea la nivel local, regional și internațional a *artelor marțiale*, **W.K.F.** promovează o mai bună cunoaștere a tuturor disciplinelor de *arte marțiale*.

Răzvan Clocotilă
Elev clasa a -III- a A, Școala 152
Uruguay
Centura verde junior Kobudokaikan

Cuprins

Să ne amintim câteva activități din anul școlar 2010-2011	-pag. 2
Articol realizat de doamna profesor pentru învățământ primar	
Ionescu Florența	
O zi pe Aerodromul Strejnic -Ploiești	-pag.6
Pintea-Dobrin Ștefan Alexandru	
În excursie	-pag.7
Ciucă Roberta	
Prima mea excursie	-pag.7
Stoica Sabin Cristian	
În Grădina Botanică	-pag.8
Cîrcu Nicoleta	
DOVLEACUL MAGICIANULUI	-pag.9
Vlad Moraru, clasa I	
În țara noastră dragă ,”Peste tot suntem acasă”	-pag.11
Berbece Ionuț Gabriel	
Prieten sincer ,prieten pe viață	
Câinele meu	-pag.14
Anghel Mihai	
Câinii mei	-pag.15
Pîrîțu Daniela Ana-Ioana	
Rase de câini	-pag.16
Berbece Ionuț Gabriel	
Prietenul meu Picaso	-pag.18
Răzvan Clocotilă	
“Poznașul” meu	-pag.19
Catinca Zamfirescu	
Câinele meu	-pag.19
Drăguț Clara	
Alte rase de câini	-pag.20
Iordan Sergiu	
Colaj foto	-pag.20
Vicențiu Lață	
Benzi colorate	-pag.21-22-23
Ioana Murică	
Cațelușa Pufi	-pag.23
Stoica Sabin Cristian	
Pagina de sport - ARTE MARȚIALE	- Partea I Stilul Kobudo-pag.24
Clocotilă Răzvan Marian	
Copertă realizată de Drăguț Clara	

Mulțumiri parinților care participă activ la editarea și tipărirea revistei noastre.

